

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

**Prvo tromjesečje 2016.
JUŽNOAMERIČKA DIVIZIJA**

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjura Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Lektura
Miroslav Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2015.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja posjetit ćemo Južnoameričku diviziju, jednu od najbrže rastućih divizija Kršćanske adventističke crkve. Zemlje koje se nalaze u toj diviziju su: Argentina, Bolivija, Brazil, Čile, Ekvador, Falklandski otoci, Paragvaj, Urugvaj, Peru i pripadajući otoci. U tim zemljama živi više od 330 milijuna ljudi, a oko 2,3 milijuna su adventisti sedmog dana.

Slušat ćemo o uzbudljivim iskustvima iz Amazonske prašume i Adventističke akademije u Brazilu, a zatim ćemo čitati o dječaku-propovjedniku iz Paragvaja, na koji način žene doprinose boljitku života djece u Urugvaju, kao i o slijepom čovjeku koji sada može "vidjeti" jer se susreo s Isusom.

Brazil

Brazil je zemlja velikih raznolikosti. Suvremeni gradovi s milijunskim stanovništvom leže uz obalu Atlantskog oceana. Sao Paulo je treći po veličini grad u svijetu. Ali veći dio Brazila je manje razvijen u odnosu na gradove. To se posebno dobro vidi u Amazoniji, na sjeverozapadu zemlje. Plemena i druge ljudske zajednice vjekovima žive uz obalu rijeke i u prašumi uz Amazonu.

Od 1930. godine bračni par Leo i Jessie Hallwell bili su misionari tim ljudima koristeći svoj ručno izrađen brod Luzeiro. Danas mnogi takvi brodovi plove Amazonom i donose nadu i izlječenje stanovništvu. Dio trinaestog dara ovog tromjesečja iskoristit će se za izgradnju "plutajuće crkve" koja će pratiti Luzeiro od sela do sela i u kojoj će ljudi učiti o Isusu. Tako će se pomoći u osnivanju mnogih adventističkih crkava u tim mjestima.

Paragvaj i Urugvaj

Godinama se Adventistička crkva borila s rastom u Paragvaju i Urugvaju. Srećom, u obje zemlje sada Crkva raste, zahvaljujući velikodušnoj pomoći mnogih iz Južnoameričke divizije, ali i adventističkih vjernika iz cijelog svijeta. Trenutno u Paragvaju ima 12.807 adventista, na broj stanovništva od 6,9 milijuna. Dio dara trinaeste subote pomoći će u izgradnji nove crkve.

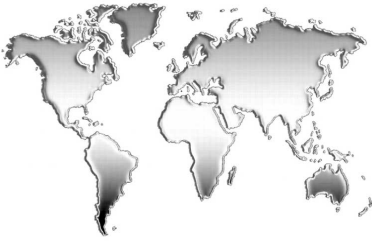
U Urugvaju, koji se smatra najviše svjetovnom zemljom u Južnoj Americi, ima samo 8.016 adventista, na broj stanovnika od 3,4 milijuna ljudi. Dio dara trinaeste subote pomoći će u izgradnji središta utjecaja i nove crkve u toj zemlji.

Vijesti iz svijeta možete skinuti s interneta na našoj internetskoj stranici: www.AdventistMission.com

Hvala vam što ste posvećeni misiji i pomaganju djeci da se duhovno povežu sa svojom braćom i sestrama širom svijeta.

Želim vam obilje Božjih blagoslova!

Gina Wahlen, urednica

2. siječnja 2016.

Anđeli s Amazone

Brazil

Napomena: Pronađite slike rijeke Amazone na internetu ili u knjigama. Slike Halliwellovih dostupne su na stranici www.AdventistMission.com.

Najduža rijeka Južne Amerike je Amazona. Ona teče od planina Anda u Peruu, 140 kilometara udaljenosti od Tihog oceana, pa skoro 6.400 kilometara do Atlanskog oceana (*pokazite na zemljovidu*).

Misionarski brod Luzeiro

Najveći grad, Manaus, leži na obali Amazone. Izvan grada, u mirnoj luci, nalazi se brodić Luzeiro, što na portugalskom znači "Nosac svjetlosti". Ovaj brod, i drugi brodovi slični njemu, plovi rijekom Amazonom donoseći zdravstvenu pomoć i Radosnu vijest o Isusu mnogim ljudima koji žive uz rijeku i njezine pritoke.

Brodovi nose liječnike, zubare, medicinske sestre i tehničare te misionare ljudima koji žive u kišnim šumama. Oni prevoze učitelje i propovjednike do njihovog novog radnog mjesta. Čovjek koji je prvi sagradio Luzeiro zvao se Leo Halliwell.

Mnoga iskustva su ispričana o svemu što se događalo obitelji Halliwell dok su radili uz rijeku Amazonu. Jedna od tih priča nosi naslov "Anđeli na Amazoni".

Trojica ljudi

Pastor Halliwell je upravio brodić Luzeiro niz rijeku. Iznad rijeke su krošnje prašume oblikovale zeleni strop. Jack, pet-

naestogodišnji sin pastora Halliwella, motrio je šumu u nadi da će vidjeti nekog jaguara. Iznad njihovih glava su letjele predivne žuto-crveno-plave papige, oglašavajući se vrlo glasno. U daljini se čuo krik majmuna. Zatim je motor broda usporio i Jack je primijetio tri lijepo odjevena čovjeka kako im mašu s kanua.

“Hej!”, viknuo je jedan od njih, “možete li nas povući uzvodno?”

Pastor Halliwell je znao da je to opasno. Ali nešto ga je potaknulo da stane. “Baci im užu, Jack”, rekao je svojem sinu. Jack je bacio konopac i čovjek je privezao kanu za brod.

Izbjegavajući kamenje

Dva čovjeka su se popela na brod i stala pored pastora Halliwella koji je upravljao brodom. Iznenada je jedan od njih zgrabio kormilo i preusmjerio brod. Brod se trgnuo i uputio prema sredini rijeke. Iznenadno skretanje skoro je izbacilo Jacka s broda.

Propovjednik Halliwell je gledao u vodu koju su upravo prešli. Samo sedam metara od njih ležalo je mnoštvo stijena ispod površine vode. Da je brod udario u te stijene, sigurno bi se raspao. Vjerojatno bi i misionari izgubili život.

“Uh!”, rekao je pastor. “Hvala vam! Spasili ste nam brod i život!”

Čovjek se nasmiješio, ali ništa nije rekao dok je upravljao brodom i izbjegavao stijene pod vodom. A zatim je vratio kormilo pastoru. “Hvala vam na vožnji, gospodine”, rekao je čovjek. “Ako stanete, mi bismo izašli.”

Ovo je čudno... — pomislio je pastor Halliwell. U blizini nema sela.

Ipak, zaustavio je brod, ljudi su se vratili u kanu i odgur-nuli se niz rijeku.

“Prati kamo idu”, rekao je Leo Jacku.

“Tata, oni su nestali!”, uzviknuo je Jack.

Leo se okrenuo. Rijeka je bila prazna. Na vodi nije bilo čak niti valova. Nestali su i ljudi i kanu.

Mora da su to bili anđeli! — pomislio je pastor Halliwell dok je upravljao Luzeirom. “Hvala Ti, Bože, što si poslao svoje anđele da nas zaštite. Zaista, Ti si divan Bog!”

Halliwellovi su mnogo godina služili uz rijeku Amazonu, donoseći svojim brodom zdravlje i nadu u Isusa. Naši darovi podržavali su njihov rad i danas nastavljaju u tome dok misionari rade s ljudima koji žive u udaljenim selima uz rijeku Amazonu.

Misijski izazovi

- ◆ Leo Halliwell je sagradio zdravstveno-misionarski brod među Indijancima u Amazoni, počevši s brodom Luzeiro, 1931. godine. Od tada je sagrađeno još dvadeset i pet takvih brodova, kao i mnogi manji brodovi koji donose zdravstvenu pomoć ljudima uz rijeku Amazonu.
- ◆ Prije nekoliko godina naš dar trinaeste subote pomogao je u izgradnji internata i učionica na Adventističkom fakultetu u sjevernom Brazilu. Sada mnogi učenici mogu učiti kod svoje kuće, umjesto da putuju kako bi učili u nekoj udaljenoj zemlji.
- ◆ Ovog tromjesečja dio našeg dara trinaeste subote pomoći će u izgradnji “plutajuće crkve”. Hvala vam na velikodušnim darovima kako bi drugi mogli saznati o Isusu.

9. siječnja 2016.

Dječaci s rijeke (1)

Brazil

Mateo i Adais su odrasli u malom selu koje se zove Rosa de Saron (Šaronska Ruža). To selo se nalazi uz obalu rijeke Amazone. Bilo je mnogo lijepog u vezi s odrastanjem uz rijeku. Uživali su u plivanju i promatranju krokodila. Voljeli su pecati i igrati nogomet sa svojom mnogobrojnom obitelji (skoro svi u selu su rodbinski povezani). Iako u selu nisu imali struju, djeci nije smetalo što ne mogu gledati televiziju i filmove, ili grati video-igrice na internetu, jer im je bilo zanimljivije igrati se u prirodi.

Seoska škola je imala samo jednu prostoriju u kojoj su bila okupljena sva djeca, od prvog do petog razreda. Sjedili su na drvenim klupama i nisu imali knjiga. Tijekom četiri sata koja su provodili u školi, učenici su slušali učitelja i odgovarali na njegova pitanja. Smjenjivali su se kad su pisali na ploči. Na taj su način naučili pisati, čitati i računati. Nakon završenog petog razreda bili su gotovi sa školom, osim ako nisu imali dosta novca da odu u veliki grad — ali to se uglavnom nije događalo.

Još nešto teško u vezi sa životom u amazonskoj prašumi jest da, ako se razbolite ili ako vam se dogodi nešto loše, primjerice ugriz zmije ili neka nezgoda, nema liječnika, medicinske sestre ili bolnice da vam pomognu.

I tako, jednog dana 2010. godine dogodilo se nešto uzbudljivo — došao je veliki brod u selo ove dvojice dječaka. Brod se zvao Luzeiro 26, i na njemu su bili liječnik, sestra, zubar i pastor, i svi su oni došli pomoći ljudima.

Luzeiro 26 je dio Humanitarne organizacije ADRA Brazil. Mateo i Adais nikada do tada nisu vidjeli takav brod i bili

su vrlo sretni što je došao u njihovo selo na mnogo dana, pomažući ljudima koji su živjeli u okolnim selima.

Svakoga dana su Mateo i Adais dolazili k brodu. Sprijateljili su se s ljudima koji su na njemu radili pomažući mještanima. Željeli su uvijek pomoći, tako da su postali volonteri ADRA-e. Naporno su radili noseći drva i teške vreće pijeska kako bi pomogli u izgradnji nove učionice za djecu. Svi su mogli vidjeti kako se trude.

Dječaci su upravo završili školu u selu, i jednoga dana ih je medicinska sestra upitala bi li voljeli učiti još nešto.

“Oh, da!”, odgovorili su dječaci. Onda im je ona pričala o školi koja se zove Adventistička akademija za agrikulturu. To je zvučalo kao predivno mjesto za dječake. Tamo bi mogli živjeti u velikoj kući koja se zove internat i mogli bi mnogo toga naučiti. A naučili bi više i o Bogu.

Ali roditelji Matea i Adaisa nisu imali dovoljno novca da ih pošalju u tu školu. Što da rade?

Nastavlja se...

Činjenice

- ◆ Rijeka Amazona se nalazi u Južnoj Americi. Protječe kroz Guam, Ekvador, Venezuelu, Boliviju, Brazil, Kolumbiju i Peru.
- ◆ Dužina ove rijeke iznosi 6.400 kilometara.
- ◆ Tijekom kišne sezone Amazona može postati široka čak 190 kilometara.
- ◆ Na njoj nema mostova. Većina rijeke prolazi kroz kišnu prašumu.

16. siječnja 2016. Dječaci s rijeke (2)

Brazil

Prošle subote smo čitali o Mateu i Adaisu koji su živjeli u malom selu na obali rijeke Amazone. Bili su vrlo uzbuđeni kad je u njihovo selo došao misionarski brod. Dječaci su rado pomagali, tako da su postali volonteri ADRA-e. Postali su prijatelji s medicinskom sestrom i propovjednikom na brodu, od kojih su čuli su za predivnu adventističku školu. Željeli su ići u tu školu, ali nisu znali kako da to ostvare.

“Znam da nemate dovoljno novca za školu”, rekla je medicinska sestra, ali možemo pitati našeg propovjednika da vam pomogne oko školarine. Propovjednik je obećao da će učiniti sve kako bi im pomogao.

Nekoliko mjeseci kasnije Mateo i Adais su primili dobru vijest: primljeni su u školu i dobili su novčanu pomoć za školarinu. Dječaci su bili sretni, a i pomalo uznemireni jer su trebali napustiti selo u kojem su proveli cijeli život.

Spakirali su svoje stvari, pozdravili se s obitelji i otputovali u adventističku školu. Prvo su morali putovati osam sati malim brodom uz rijeku kako bi došli do najbližeg grada. Zatim su ušli u autobus i putovali mnogo sati dok nisu konačno stigli do škole.

Matea i Adaisa su odveli u internat, gdje su dobili sobu koju su dijelili. Neko vrijeme su dječaci bili vrlo sramežljivi i svuda su išli zajedno. Dotad su živjeli u malom selu i bili naviknuti biti zajedno i ne razgovarati sa strancima koji nisu iz njihovog sela.

Ali nakon nekog vremena dječaci su vidjeli da je učiteljima doista stalo do njih, i to im je dalo hrabrosti da sklapaju

nova prijateljstva. Jednoga dana Mateo je vidio nekog dječaka kako sjedi sâm u učionici. Otišao je do njega i sprijateljio se s njim. Bio je sretan što je stekao novog prijatelja, a novi prijatelji su mu pomagali u učenju. Adais je također stekao nove prijatelje i mnogo je učio.

Dječacima se dopala glazba u školi i odlučili su se priključiti školskom zboru. Naučili su mnoge pjesme i bili su dio zbora kad je zbor snimio svoj prvi CD.

Mateo i Adais su za nekoliko godina diplomirali. Oni nastavljaju svoje studije — Mateo namjerava postati propovjednik i želi se vratiti i raditi te tako pomagati ljudima koji žive u selima uz Amazonu. Adais namjerava postati inženjer. Dok su živjeli u malom selu, njih dvojica nisu imali pojma o tome što bi mogli postati. Ali sada znaju. Oni su jako sretni i zahvalni ljudima s broda Luzeiro koji su došli i pomogli njihovom selu, tako da sada i oni mogu pomagati drugima.

Vaš dar trinaeste subote pomoći će da se izgradi nova crkva za učenike u Adventističkoj akademiji za agrikulturu. Hvala vam na velikodušnim darovima!

Misijski izazovi

- ◆ Adventistička akademija za agrikulturu osnovana je 1968. godine.
- ◆ Prva hidrocentrala u Amazoni nalazila se u toj školi. Kada je brana pukla, 1982. godine, hidrocentrala je prestala raditi.
- ◆ Škola pripada konferenciji koja je dio Sjeverozapadne brazilske unije.
- ◆ Ovog tromjesečja naši darovi trinaeste subote pomoći će u izgradnji prijeko potrebne crkve na imanju Akademije.

23. siječnja 2016.

Pozivnica

Brazil

Amanda živi kraj rijeke Amazone, u sjevernom dijelu Brazila. (*Pomozite djeci da pronađu Amazonu na zemljovidu.*)

Jednoga dana se Amanda vraćala iz škole, kad je na ulaznim vratima pronašla pozivnicu za niz crkvenih programa. Bit će pjevanja, govora o zdravlju, film o Isusu i proučavanja iz Biblije.

To je Amandi zvučalo zanimljivo, pa je upitala majku može li ići. Majka joj je dopustila jer su se ti sastanci održavali u blizini njihovog doma. Tako je Amanda krenula na ta predavanja.

Novi prijatelji

Kad je prvi put ušla u dvoranu, Amanda je bila vrlo sramežljiva, ali kad je vidjela da tamo ima i druge djece koja su njezinog uzrasta, osjećala se kao kod kuće. Djeca njezinog uzrasta su čak vodila pjesme i sudjelovala u programu. Sve je bilo vrlo zanimljivo i Amanda je odlučila doći i sljedeće večeri.

Nakon završetka programa, Amanda bi ostala razgovarati s djecom. Stekla je nove prijatelje i vidjela neke poznanike iz škole. Amanda je ispričala majci sve što je vidjela i čula na sastanku i pozvala je da i ona sljedeće večeri pođe s njom. Ali majka joj je rekla da je zauzeta.

Amandina velika želja

Amanda je željela da i njezina majka krene s njom. Svakog dana ju je zvala. I napokon, tjedan dana kasnije, Amandina

majka je odlučila poći s njom na predavanja. Majci se jako dopalo predavanje, pjevanje i proučavanje Biblije.

Jedne večeri, na kraju niza predavanja, Amanda i njezina majka su hodale prema kući. Amanda je rekla majci: “Želim ići u adventističku crkvu. Ako ti ne želiš ići sa mnom, ja ću ići sama. Želim postati adventistica sedmog dana.”

Amandina majka je bila začuđena odlučnošću svoje kćeri, ali kad je malo bolje razmislila, odlučila je da će i ona slijediti Amandin primjer i ići u crkvu. Amanda i njezina majka su redovito odlazile u crkvu i počele su se pripremati za krštenje.

Nakon što su s propovjednikom proučile osnovne istine Biblije, Amanda i njezina majka su bile krštene. Amandina majka je rekla pastoru kako je ona prihvatila Isusa kao Gospodina zbog utjecaja svoje kćeri. Njih dvije su krštene zajedno.

Amandina radost

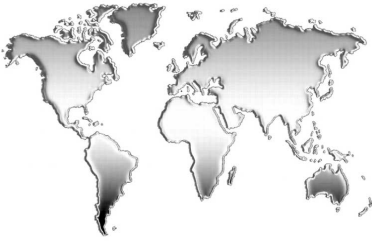
Amanda se pridružila izviđačima, a najviše uživa u kampiranju. S jednim prijateljem je ljudima dijelila knjige. Ona svojim prijateljima u školi govori o Isusu. Pridružila se maloj skupini djece svojega uzrasta i pozvala je susjede da im se pridruže.

“Najbolje što sam učinila u životu jest što sam dala svoj život Isusu”, kaže Amanda. “On me jako voli.”

I mi možemo činiti ono što čini Amanda. Možemo nekome uručiti pozivnicu i ohrabriti druge da podijele svoju ljubav prema Bogu sa susjedima ili prijateljima u školi. Ima mnogo toga što možemo učiniti i što će pomoći da drugi čuju o Isusu. Još nešto što možemo učiniti jest da prilazemo svoje novčane darove za misiju svake subote. Na taj način će mnogo ljudi saznati da ih Isus voli.

Misijski izazovi

- ◆ Do sada smo čuli iskustva nekoliko djece, na koji način su oni dijelili svoju vjeru s drugima. Možeš li reći na koji način su oni bili Isusovi misionari?
- ◆ Postoji na stotine načina na koje možemo ljudima govoriti o svojoj vjeri. Na koji način ti dijeliš svoju vjeru s drugima?

30. siječnja 2016. Moć utjecaja

Brazil

Samara živi u sjevernom dijelu Brazila. (*Pokažite sjeverni dio Brazila na zemljovidu.*) Imala je samo četiri godine kad je iskusila što jedno dijete može učiniti za Isusa.

Mala učiteljica

Jednog vrućeg dana Samara je vidjela nekog starijeg čovjeka kako na ulici u blizini njezine kuće prodaje lizalice. Zamolila je majku za jednu lizalicu, i majka joj je dala novac. Samara je otrčala kupiti lizalicu i vidjela kako taj čovjek drži cigaretu u ruci.

“Vi pušite?” upitala je iznenađeno. On je klimnuo glavom, a Samara je brzo rekla: “Znate, pušenje je jako štetno i to žalosti Isusa.”

Čovjek je bacio cigaretu na pod. Dao je Samari lizalicu i otpratio je do njezine majke. Rekao je majci: “Ja bih trebao učiti ovu malu djevojčicu, ali ona je poučila mene. Nikada više neću pušiti.”

Nakon toga, kad bi god prošao pored njihove kuće, zastao bi da upita: “Gdje je moja mala učiteljica?” Samara je bila sretna što je mogla razgovarati s tim čovjekom. Ona ga je zvala Tio. Jednog dana Samarin otac je sreo Tia i porazgovarao s njim o Isusu. On je pozvao Tia da pođe u crkvu s njima, i Tio je to želio, ali je živio jako daleko. Samarin otac mu je dao adresu i objasnio mu kako da dođe do crkve. Tio je krenuo u crkvu i uskoro je predao svoje srce Isusu.

Jednog dana je Tio prolazio kraj Samarine kuće, pa je stao da im kaže kako će se uskoro krstiti. Samarina obitelj je živjela daleko, tako da nisu mogli doći na krštenje, ali su

Samara i njezini roditelji bili jako sretni što je Tio predao svoj život Isusu.

Novi prijatelj za Isusa

Jedne subote poslijepodne Samara je sjedila na terasi ispred kuće. Vidjela je novog susjeda, tinejdžera po imenu Eduardo, kako sjedi na terasi nedaleko od nje. Njih dvoje su počeli razgovarati, pa ga je Samara pitala vjeruje li on u Boga. On joj je rekao da je nekada išao u crkvu sa svojim roditeljima, ali kad mu je otac umro, obitelj je prestala ići u crkvu.

Samara ga je pozvala da dođe na predavanja u nedjelju uvečer u njezinoj crkvi. On joj je rekao da neće moći odmah, ali da će doći sljedeći put. Tako je i bilo, a sa sobom je poveo i svojeg mlađeg brata Marca. Samara je razgovarala s njima o Božjoj ljubavi i pitala ih bi li oni voljeli proučavati Bibliju s njezinim ocem. Braća su pristala, tako da su subotom poslijepodne Samara i njezin otac proučavali Bibliju s Eduardom i Marcom. Kad je Eduardo završio s temama, prihvatio je Isusa i zaželio se krstiti. Samara još uvijek nije bila krštena, pa je pitala bi li se i ona mogla krstiti s njim. Njezini roditelji i propovjednik su se složili s tim, i tako su Eduardo i Samara kršteni zajedno. Za njih je to bio jako sretan dan.

Eduardova obitelj se odselila, ali je on javio Samari da dijeli svoju ljubav prema Bogu s drugima, da im daje satove iz Biblije, i da se pridružio jednoj maloj skupini u svojem novom gradu. Čak je i njegova majka rekla da joj je drago što su njezina djeca adventisti. To je doista načinilo veliku promjenu u njihovoj obitelji.

Mnoge prilike

Nedugo zatim Samarina crkva je upriličila molitveni tjedan za djecu, i voditelj je upitao Samaru bi li htjela održati propovijed. Učiteljica joj je dala napisanu propovijed i Samara ju je trebala naučiti. Bilo joj je teško i bila je vrlo uznemire-

na, osobito kad se popela na propovjedaonicu i vidjela mnogo ljudi u crkvi. Ali ona se molila i Bog ju je umirio.

Kad je došao trenutak da ustane i progovori, Samara nije uopće imala tremu. Bog joj je pomogao da lijepo govori. Ona je znala da je vodi Sveti Duh, tako da je na kraju propovijedi pozvala sve one koji žele predati svoj život Isusu. Negdje oko petnaest ljudi je stupilo naprijed, i Samara se pomolila za njih.

Ona je pronašla mnoštvo načina da djeluje na druge i da ih dovede Isusu. Uvjereni su da Bog ima još mnoštvo drugih načina na koje želi da ona podijeli s drugima ljubav prema Njemu. Naučila je da godine uopće nisu važne. Možeš govoriti ljudima o Isusu bio mlad, star, ili srednjih godina.

Nemojmo se bojati govoriti drugima o tome da ih Bog voli. I upamtite, vaš misijski dar pomaže mnogim ljudima da saznaju o Isusu.

Činjenice

- ◆ Brazil je velika zemlja. Samo su četiri zemlje veće od nje: Rusija, Kanada, Kina i Sjedinjene Američke Države.
- ◆ Brazil ima najveće područje kišnih šuma na svijetu. Obilježava ga rijeka Amazona s njenim pritocima, a ona teče od Perua do Atlanskog oceana. (*Pokažite rijeku Amazonu od Perua do Atlantika.*) Skoro sve rijeke u sjevernom dijelu Brazila ulijevaju se u Amazonu.
- ◆ Kišna šuma je dom tisućama biljaka, životinja, ptica, gmazova i riba. Neke od njih se ne mogu pronaći nigdje drugdje. Tamo živi oko 70.000 različitih vrsta kukaca, a znanstvenici ih još uvijek nisu sve popisali.

6. veljače 2016.

Vjera na djelu

Brazil

Hector živi u Belemu, u Brazilu. Njegovi roditelji su se dosta svađali, i njegova je majka bila jako tužna zbog toga. Onda je jednoga dana upitala svoje susjede kako to da su oni sretni. “Mi smo adventisti sedmog dana”, rekla joj je susjeda. Ponudli su joj da zajedno s njima proučava Bibliju, ali je Hectorova majka to odbila. Ona nije shvaćala: da bi se došlo do mira, moraš poznavati Boga.

Ali nakon nekog vremena Hectorova majka je pozvala susjede da proučavaju Bibliju s njom. Pozvala je i Hectora da im se pridruži, ali on se želio igrati vani sa svojim prijateljima.

Dok je Hector igrao nogomet sa svojim prijateljima, iznenada je čuo glas koji mu govori: “Pridruži se majci u proučavanju Biblije.” Pogledao je oko sebe, ali nikoga nije vidio u blizini. Zatim je ponovno čuo glas: “Pridruži se majci u proučavanju Biblije.” Hector se prestao igrati, i rekao svojim prijateljima: “Moram ići.” Krenuo je prema svojem dvorištu, gdje su njegovi susjedi zajedno s njegovom majkom proučavali Bibliju.

Hector je slušao dok su odrasli razgovarali o tome kako Sveti Duh može govoriti ljudima. *To je upravo ono što se meni dogodilo!* — pomislio je. Nakon toga Hector nije propustio niti jedno proučavanje. Nekoliko mjeseci kasnije on i njegova majka su bili kršteni.

Nevolje kod kuće

Hectorov otac je bio nesretan što su njegova žena i sin postali adventisti. “Ne sviđa mi se ta vjera!” rekao je. Kad je

majka odbila prestati ići u crkvu, Hectorov otac joj je rekao da mora napustiti kuću.

Hector i njegova majka su neko vrijeme živjeli kod bake. Kad su se vratili kući, otac ih je opet pokušao nagovoriti da napuste novu vjeru. Kad su to odbili, on je napustio njih.

Hectorov san

Hector je sanjao san koji mu je promijenio život. Vidio je stube koje vode ravno u Nebo. Čuo je kako anđeli prozivaju imena ljudi i kako ih pozivaju da se popnu na Nebo. Hector je pogledom tražio svojega oca i ugledao ga kako pije u gostionici. Hector je potrčao prema njemu i rekao mu: "Hajde tata, idemo!" Ali otac mu je rekao da će on doći kasnije.

Hector se probudio i shvatio da više ne može čekati da netko drugi dopre do oca; on mora doprijeti do njega, i to odmah!

Novi zadatak

Hector je rijetko viđao oca, ali su se svakog dana na obiteljskom bogoslužju molili za njega.

Hector govori i svojim prijateljima u školi o svojoj vjeri i potiče ih da se mole. On predvodi malu skupinu učenika, uglavnom adventista, u proučavanju Biblije. Oko sedamnaestero djece dolazi na te sastanke.

Također, Hector pomaže i drugim učenicima koji su adventisti da otpočnu male skupine među svojim prijateljima. Četvero njih iz Hectorove skupine su do sada kršteni.

Hector pokušava pomoći mladim ljudima koji prolaze kroz poteškoće. "Ja ih hrabrim da postanu Božji prijatelji", kaže on, "jer ih On nikada neće napustiti". Hector dodaje: "Nije dovoljno da se samo molimo za nekog. Moramo biti spremni dopustiti Bogu da nas upotrijebi u mijenjanju ljudskih srca."

Moliš li se za nekoga? Je li ti Bog rekao da učiniš nešto što će pomoći nekoj osobi da pronade Isusa? Radiš li to?

Kad prilažemo dar u subotnjoj školi, mi pomožemo drugima da saznaju o Isusu.

Misijski izazovi

- ◆ Mnogi ljudi koji žive u selima oko Amazone nikada nisu čuli poruku koju je Bog dao adventistima.
- ◆ Dio našeg dara trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će u izgradnji posebne “plutajuće crkve”, koju će moći posjećivati ljudi koji žive uz Amazonu i tako naučiti više o Isusu.
- ◆ Na našem DVD-u imate više iskustava iz tog područja. Zamolite odrasle da vam snime taj DVD kako biste i vi mogli pogledati sva iskustva.

13. veljače 2016.

Izviđači dovode obitelj Isusu

Brazil

Eduardo živi u gradu u Brazilu. Njegova obitelj ne ide u adventističku crkvu, ali se njegova sestra pridružila izviđačkom klubu kad je bila mlađa. Ona jako uživa u izviđaštvu. Kad je Eduardo imao osam godina, majka ga je ohrabivala da i on pođe u izviđače. Eduardo se sjeća da je čuo svoju sestru Christinu kako opisuje što sve izviđači rade. Pričala je kako kampiraju, kako imaju posebne sportske dane, kako uče marširati i kako dobivaju odličja kad se usavrše u nekoj vještini.

Kad su zamolili izviđački klub da u subotu pripremi program, Eduardo je također sudjelovao u njemu, iako nije pripadao crkvi. Članovi kluba su nosili odore i marširali noseći zastavu Brazila. Neki izviđači su služili kao đakoni, neki su bili redari, a neki su pomagali u pjevanju i molitvi. A zatim su dva ili tri izviđača imala propovijed. Eduardo je bio ponosan što je dio njih.

Crkva je tako zabavna!

Eduardova sestra je izašla iz izviđača, ali je nastavila dolaziti u crkvu. Često bi zvala Eduarda da ide s njom, čak i kad izviđači nisu sudjelovali u programu. Njihovoj majci je bilo milo što njezina djeca idu u crkvu zajedno, jer je njoj, kao medicinskoj sestri, bilo teško pronaći vrijeme da ide s njima.

Eduardo uživa u subotnjoj školi. On je proučio sve biblijske teme za djecu i odlučio se krstiti. Eduardo je želio da i njegovi roditelji budu prisutni na dan njegovog krštenja. Pitao ih je o tome, i oboje su se složili da će uzeti slobodan dan s

posla kako bi mogli prisustvovati krštenju. Za Eduarda je to bio sretan dan!

Kad je Eduardova sestra završila školu, preselila se u drugi grad. Eduardo je sada išao u crkvu sâm. Njegova majka ga je hrabrila u hodu s Bogom, i osjećala se jako loše što ona i njezin suprug ne mogu pratiti Eduarda u crkvu jer kao zdravstveni radnici rade vikendom. Odlučila je da će pokušati dobiti slobodnu subotu kako bi Eduarda vodila u crkvu.

Bogoslužje kao obiteljska stvar

Nedugo zatim i otac je počeo ići u crkvu, zajedno sa Eduardom i majkom, svaki put kad bi imao slobodan dan. To je još više ohrabrilu Eduardovu majku da ide u crkvu svakog tjedna. Ona je otišla k nadležnima na poslu i zamolila slobodnu subotu. Dogovorila se da će raditi više sati drugim danima kako bi imala slobodnu subotu. Njezina molba je odobrena, tako da sada može s Eduardom svake subote ići u crkvu.

Godinu dana kasnije, tijekom jedne evangelizacije, Eduardovi roditelji su zaželjeli proučavati biblijske istine i krstiti se. “Naša djeca su nam bila jako dobar primjer”, kažu Eduardovi roditelji. “Mi želimo da naša obitelj bude kristocentrična i da ide u crkvu.”

Eduardo kaže: “Jako sam sretan što je Bog pomogao mojoj sestri i meni da dovedemo našu obitelj Isusu. Sad kad me moji prijatelji iz susjedstva vide da idem u crkvu, pitaju me kamo idem, i ja ih pozovem da pođu sa mnom. Kad god imamo neki poseban program, ja ih pozovem. Zovem ih da se priključe izviđačima. Dvojica od mojih prijatelja su se priključila izviđačima. Oni vide da izviđači imaju odličan program, tako da su i svoje roditelje pozvali da gledaju posebno bogoslužje koje oni priređuju u crkvi. Ako neki od njihovih roditelja imaju pitanja, ja im rado odgovaram i objasnim im koliko je važno da podrže svoju djecu u tome. Nadam se da

će moji prijatelji, zajedno s njihovim roditeljima, naći Isusa kroz izviđače, baš kao što smo to uspjeli moja sestra i ja.”

Sretna obitelj

Eduardova majka kaže: “Drago mi je što mi kao obitelj slavimo Boga. Zbog toga što su me moja djeca stalno zvala da idem na bogoslužja s njima, sada smo svi dio Božje obitelji. Uživamo u dijeljenju Božje ljubavi s našim susjedima koji još ne idu u crkvu, ali koji su voljni doći na sastanke male skupine u našoj kući.”

Eduardov omiljeni biblijski redak nalazi se u Jošui 24,15: “Danas izaberite kome ćete služiti ... Ja i dom moj služit ćemo Jahvi.”

Činjenice

- ◆ Brazil je dom različitim vrstama životinja, uključujući armadila, tapira, jaguara i pumu.
- ◆ Glavni grad je Brazilija, ali najveći grad je Sao Paolo.
- ◆ Brazil se od istoka na zapad prostire kroz tri vremenska područja.

20. veljače 2016.

Pedritova molitva

Paragvaj

Pedrito živi sa svojom majkom i ocem u skromoj kući u malom selu u sjevernom dijelu Paragvaja. (*Pomozite djeci da pronađu Paragvaj na zemljovidu Južne Amerike.*) Oni koji žive u takvim selima su u Paragvaju domoroci, a često ih nazivaju i Indijancima.

Mnoge obitelji žive u tom selu, a Pedritov djed je bio seoski poglavica. Kad je Pedrito napunio sedam godina, njegov djed ga je želio školovati. Čuo je za školu imenom Adventistička škola Koaguazu. Neki ljudi su mu rekli da će njegov unuk tamo moći steći vrlo dobro obrazovanje.

Polazak u školu

Poglavica i Pedrito su putovali mnogo sati da bi došli do adventističke škole. Kad su stigli, Pedritu i poglavici su pokazali cijelu školu, uključujući i internat u kojem će Pedrito živjeti, zajedno s drugim dječacima iz škole. Zatim se djed oprostio od njega i otišao kući.

Prvo se Pedrito osjećao usamljeno, ali to nije trajalo dugo jer se ubrzo sprijateljio s drugom djecom i učiteljima. Naučio je čitati, pisati i računati. Ali što je najbitnije, naučio je o Bogu koji ga voli. Pedrito je naučio da nam Bog daje mnoga dobra, uključujući zdravu hranu. Naučio je da se zbog toga prije jela treba pomoliti i zahvaliti Bogu za obrok.

Povratak kući

Prvih nekoliko tjedana u školi Pedritu je proteklo vrlo brzo, i uskoro je bilo vrijeme da se ide na male školske praznike

kući. Kad je došao kući, Pedrito je bio vrlo uzbuđen što ponovno vidi svoju obitelj. Jedva je čekao da im ispriča sve što je naučio u školi, a osobito o tome što je naučio o Bogu.

Kad je došlo vrijeme obroka, Pedrito je sjeo za stol zajedno sa svojom obitelji. U školi se Pedrito toliko navikao na molitvu prije obroka da se sada zaprepastio kad je vidio kako je njegova obitelj odmah počela jesti. Osjećao se čudno, pa je pognuo svoju glavu i tiho se pomolio.

“Zašto to radiš?” upitao ga je otac. “Mi to ne radimo! Ako se želiš moliti, uzmi svoju hranu i izađi van, pa jedi sâm!”

Pedrito je poslušno uzeo svoj tanjur i izašao van, sjeo ispred kuće i počeo jesti.

Nedugo zatim naišao je Pedritov djed i upitao ga zašto jede vani. “Tata ne želi da se molim za hranu, pa sam morao izaći van”, odgovorio mu je Pedrito.

Zahvalan

Pedritov djed je ušao u kuću i porazgovarao sa svojim sinom, Pedritovim ocem. “Zašto to radiš svojem sinu?” upitao ga je. “Trebao bi biti sretan što se moli! On se promijenio i budi zahvalan zbog toga! Ja ću posjetiti školu i zamolit ću ih da dođu u našu zajednicu i nauče nas ono što su naučili Pedrita.”

Djed je doista otišao u adventističku školu i ispričao im što se dogodilo i kako je vrlo sretan zbog promjena koje vidi u Pedritovom životu. “Biste li željeli poslati nekoga u našu zajednicu da i nas nauči o Bogu?” upitao je.

Prijateljski svjedok

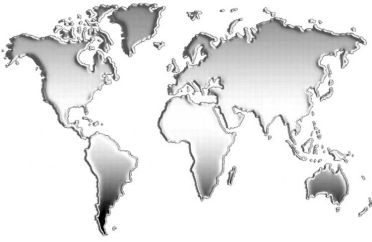
Srećom, škola je poslala propovjednika u njihovu zajednicu. Propovjednik se sprijateljio s ljudima, proboravio s njima tri mjeseca i održao im mnoge biblijske satove. Pedritov djed, majka i sedamnaest drugih ljudi iz zajednice su se krstili.

Kako je vrijeme prolazilo, krštavalo se još ljudi, tako da sada ima više od četrdeset krštenih vjernika adventista u toj zajednici — a sjeme je posijao mali dječak koji se želio zahvaliti Bogu za obrok.

Iako još uvijek nije kršten, Pedritov otac često dolazi u crkvu sa svojom obitelji. Zahvaljujući Pedritovom svjedočenju još sedmero djece, uključujući i njegovog mlađeg brata, idu u istu adventističku školu. Hvala vam na vašim dobrovoljnim darovima kojima pomažete da još više dječaka i djevojčica poput Pedrita doznaju o Isusu.

Misijski izazovi

- ◆ U Paragvaju imamo 62 crkve s 10.804 vjernika.
- ◆ U toj zemlji imamo tri adventističke akademije i jedno sveučilište.
- ◆ Paragvaj ima četiri adventistička zdravstvena centra, dvije bolnice, kliniku i veliko zdravstveno središte.

27. veljače 2016.

Pablove propovijedi

Paragvaj

Pablo živi u velikom gradu Asuncionu, glavnom gradu Paragvaja. (*Pomozite djeci da pronađu Asuncion na zemljovidu Južne Amerike.*) Još dok je bio dječak, Pablo je volio subotnju školu i išao u crkvu svake subote.

Kad je bio jako mali, Pablo je uživao sjediti u prvom redu i crtati propovjednika kako propovijeda. Bio je vrlo darovit, tako da je dobro crtao propovjednikove izraze lica dok je propovijedao. Dok je crtao, Pablo je pažljivo slušao propovijed. Kad je napunio šest godina, učiteljica subotnje škole ga je zamolila da joj pomogne u propovijedi za crkvu. Dala mu je jedan dio propovijedi, i nakon tri dana on je bio spreman za propovijed.

Učiteljica je nakon propovijedi pohvalila Pabla da je bio jako dobar i da ona vjeruje kako on treba postati Božji propovjednik. Pablo je bio vrlo iznenađen i sretan!

Nekoliko mjeseci kasnije Pablo je primio još jedan poziv da propovijeda, ali ovog puta ne iz svoje crkve. Nakon toga dobivao je sve više poziva da propovijeda na različitim mjestima, u malim i velikim crkvama. Ponekad su ga pozivali da govori o Isusu na velikim evangelizacijama u Paragvaju.

Pablu i njegovoj obitelji Biblija je jako važna, jer oni znaju da je to Božja riječ za svakoga. Svakog jutra i svake večeri oni održavaju obiteljsko bogoslužje na kojem pjevaju, mole se i čitaju Božju riječ. To je pomoglo Pablu da nauči mnogo važnih znanja iz Biblije koje dalje dijeli s drugima.

“Volim propovijedati o Josipu, Danielu, ili o djeci koja ne slušaju svoje roditelje, i onda ih usporedim s primjerima iz Biblije”, kaže Pablo.

Pablo jako voli drugima govoriti iz Biblije. Njegovi omiljeni redci nalaze se u Psalmu 91,15.16: “Zazvat će me, a ja ću ga uslišiti, s njim ću biti u nevolji, spasit ću ga i proslaviti. Nasitit ću ga u danima mnogim, pokazat mu spasenje svoje.”

Pablo želi ohrabriti djecu da dijele svoju ljubav prema Bogu s drugima. “Moramo uzeti svoje Biblije i propovijedati ljudima o Bogu”, kaže on.

Nitko nije premlad da bi drugima govorio o Isusu. Nisu bitne godine, jesi li star ili mlad. Koji su načini na koje ti možeš to raditi? Evo nekih prijedloga:

Budi uvjeren da poznaješ Isusa i da ti je On najbolji Prijatelj. Svakoga dana imaj vremena za molitvu i čitanje Biblije, ili zamoli nekoga da ti je čita. Prva knjiga Biblije je Knjiga Postanka. To je početak, i dobro je odatle početi jer iz nje učimo kako je sve nastalo. U njoj ima mnogo zanimljivih događaja iz kojih možemo izvući mnoge korisne pouke.

Ako ti i tvoja obitelj nemate posebno vrijeme za bogoslužje, zamoli roditelje, baku i djeda, ili bilo kog odraslog iz obitelji, da imate zajedničko bogoslužje svakoga dana. Makar petnaest minuta — pjevajte, molite se i čitajte Bibliju.

Kad se moliš, zamoli Isusa da ti pomogne da nađeš nekoga tko treba saznati o Njemu, i zatraži da ti pomogne da znaš što trebaš reći. Možda imaš nekoga u svojem susjedstvu tko je usamljen ili tužan? Možda imaš prijatelja u školi kojem je potrebna pomoć? Kad odeš u trgovinu s majkom, ocem ili bilo kim, možeš se nasmiješiti i reći napamet neki lijepi biblijski redak.

Razgovaraj sa svojim propovjednikom ili učiteljem subotnje škole o posebnom dječjem programu u subotu. Zamoli učitelja ili propovjednika da ti pomognu u pripremanju propovijedi.

Imaš li još koju drugu zamisao kako bi podijelio Isusa i Njegovu Riječ s drugima?

Činjenice

- ◆ Španjolski istraživač Juan de Salazar osnovao je Asuncion na katolički blagdan Velike Gospe, 15. kolovoza 1537. godine.
- ◆ Paragvaj graniči s Brazilom, Bolivijom i Argentinom, i sav je na kopnu.
- ◆ Rimokatoličke vjere je u Paragvaju 90% stanovništva, 6% su protestanti, 1% drugi kršćani i 3% pripadnici drugih religija.

5. ožujka 2016.

Slijepi čovjek koji "vidi"

Urugvaj

Francisco je rođen u Argentini (*pomozite djeci da pronađu Argentinu na zemljovidu Južne Amerike*), ali živio je u Urugvaju dugo godina (*pomozite djeci da pronađu i Urugvaj*).

Kad je bio malo dijete, izgubio je oba roditelja, tako da je rastao u sirotištu. Život je bio jako grub prema njemu, i kad je napunio devet godina Francisco je morao pronalaziti različite načine zarađivanja za život. Pronašao je posao na groblju gdje je čistio i uređivao grobove. Za taj posao dobivao je nekoliko novčića.

Kad je napunio dvanaest godina radio je u prodavaonici bombona. To je bilo veselije mjesto i bio je bolje plaćen, tako da je mogao kupiti hranu i druge potrepštine. Kako je rastao, nastavio je raditi po malim prodavaonicama i tako je zarađivao novac za svoje potrebe.

Život u Božjim rukama

Nekoliko godina kasnije gospodin Francisco je upoznao predivnu kršćanku. Njih dvoje su se vjenčali i bili su sretni. Međutim, gospodin Francisco je imao lošu naviku: pušio je po nekoliko kutija cigareta na dan. Nakon nekog vremena jako se razbolio i morao je otići u bolnicu. Liječnik mu je rekao da neće još dugo živjeti, ali njegova supruga nije odustajala od molitava. Dok je bio u bolnici, gospodina Francisca je posjetio bolnički svećenik. Svećenik mu je rekao da ga Bog voli i da je njegov život u Božjim rukama.

Gospodin Francisco je ostavio pušenje, a njegova supruga se nastavila moliti za njega. Pušten je iz bolnice kući i počeo se oporavljati, sve dok nije potpuno ozdravio.

A onda su se, nekoliko godina kasnije, zbila dva vrlo tužna događaja. Najprije mu je preminula supruga, a zatim je gospodin Francisco zadobio probleme s vidom i postao slijep. Nije znao što da čini. Po cijeli dan je sjedio u kući i bio tužan.

Novi prijatelj

Jednog dana došao ga je posjetiti neki prijatelj. Preporučio mu je emisije adventističkog radija Nuevo Tiempo. Mislio je da bi gospodin Francisco mogao uživati dok sluša divan program s radija.

Kad je gospodin Francisco jednom počeo slušati tu radijsku postaju, više nije prestajao. Slušao je stalno i ona mu je postala veliki prijatelj. Naučio je mnogo toga, poput kako i što jesti da bi bio zdrav, a naučio je mnogo i o Bogu i Bibliji, pa tako i o Božjem svetom sedmom danu.

Gospodin Francisco je toliko uživao u emisijama da je nazvao radijsku postaju i pitao ih o poukama iz Biblije. Adventistički biblijski radnik je došao u njegovu kuću i zajedno s njim proučavao Bibliju. Nedugo zatim gospodin Francisco je bio kršten. On kaže da iako je tjelesno slijep, on ipak “vidi” više jer ima Isusa u srcu!

Nova obitelj

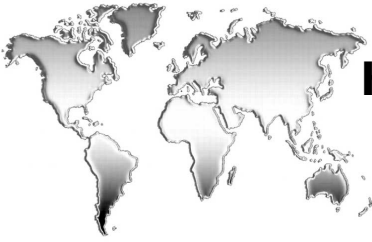
Gospodin Francisco više nije usamljen. On kaže: “Crkva je sada moja nova obitelj.” Kad je ponovno dospio u bolnicu, cijela njegova crkva mu je došla u posjet. Gospodin Francisco je jako sretan što može svoju vjeru dijeliti s drugima. Svakog tjedna on odlazi u bolnicu i tamo dijeli biblijsku istinu s drugim ljudima. On posjećuje i škole za slijepce i proučava biblijske istine s njihovim učenicima. Ponekad dovede te ljude u crkvu kako bi i oni iskusili sreću koju je on pronašao u njoj.

Što ti možeš učiniti?

Možda u tvojoj blizini živi netko tko je usamljen, tužan ili netko tko želi naučiti nešto više o Bogu. Možeš mu preporučiti adventističke televizijske ili radijske emisije koje se emitiraju po cijelom svijetu. Upitaj svojeg propovjednika ili svojeg učitelja u subotnjoj školi na koji način možeš uputiti ljude da gledaju ili slušaju adventističke programe na televiziji, internetu ili na radiju, a zatim te obavijesti prenesi svojim prijateljima, obitelji i susjedima.

Misijski izazovi

- ◆ U Urugvaju imamo 54 adventističke crkve s oko 8.233 vjernika.
- ◆ Adventisti u Urugvaju posjeduju Adventističku akademiju, koja se nalazi sjeverno od glavnog grada Montevidea.
- ◆ Radio Nuevo Tiempo je adventistička radijska postaja u Montevideu.

12. ožujka 2016.

Kuća gospođe Sonje

Urugvaj

Gospođa Sonja voli pomagati djeci da uče o Isusu i Njegovoj posebnoj knjizi Bibliji. Svake subote dječaci i djevojčice uživaju ići u subotnju školu u adventističkoj crkvi La Tea u Montevideu, u Urugvaju. Većina ljudi koji dolaze u La Teu su novi adventisti, ili se tek spremaju za krštenje. Trenutno se ta skupina vjernika i prijatelja sastaje u iznajmljenoj zgradi, i dio našeg trinaestog dara ovog tromjesečja pomoći će im da ta crkva osigura vlastiti prostor.

Sjajna zamisao

Gospođa Sonja ne samo da se brine o djeci u njezinoj subotnjoj školi, već želi da sva djeca koja žive u njezinom kraju saznaju o Isusu. Kad se doselila u novo mjesto, gospođa Sonja je došla na sjajnu zamisao: pozvat će djecu iz susjedstva da dođu k njoj kući gdje će ih ona učiti o Isusu. Pjevali bi kršćanske pjesme, igrali bi se, pravili različite lijepe predmete i učili biblijske događaje. To je bilo nešto poput ljetne vjerske nastave.

Gospođa Sonja je bila vrlo uzbuđena zbog takve zamisli. Načinila je lijepe pozivnice i počela ih dijeliti djeci po susjedstvu.

Osmero djece je došlo na prvi sastanak. Sljedećeg dana je došlo još više djece, a onda još više. Skupina se sastajala četiri dana zaredom, a zatim su se nastavili sastajati jednom tjedno.

Potreba za novom kućom

Dječja skupina je nastavila rasti, tako da je nakon šest mjeseci narasla toliko da više nisu mogli stati u Sonjinu kuću. Što da učini? Djeci je bilo prelijepo s gospođom Sonjom i uživali su učiti o Isusu. Odlučila se pomoliti za ovaj problem i Isus joj je odgovorio na molitvu preko prijateljice Graciele.

Graciela je voljela Isusa i djecu. Upravo je postala vjernica adventističke crkve i imala je dovoljno veliku kuću — baš onakvu kakva je bila potrebna gospođi Sonji. Ta kuća je mnogo značila gospođi Gracieli jer je ona nekada bila crkvena kuća u koju je dolazila kad je bila mala. Rekla je gospođi Sonji: “Ova kuća je oduvijek bila mjesto na kojem se proslavljao Bog, tako da djeca mogu doći ovamo.”

Gospođa Sonja je bila presretna, a i djeca su bila sretna. Sad su se okupljali u većoj kući svakog tjedna i učili o Bogu i Bibliji. “Oduvijek sam voljela kad se čita Biblija”, kaže gospođa Graciela. “Spoznaj da me Isus jako voli mi mnogo znači.” Ona i gospođa Sonja žele da i djeca koja dolaze svakog tjedna isto to saznaju.

Djeca vole dolaziti

Aron ima devet godina i već više od godinu dana dolazi u kuću gospođice Sonje. Gospođa Sonja je posjetila njegovu kuću i pozvala njega i njegovu braću i sestre da dođu. Aron ima još tri brata i dvije sestre. On zajedno sa svoje dvije sestre dolazi svakog tjedna i uživa u biblijskim događajima i stvaralačkim radionicama. Njegov omiljeni biblijski događaj je o Danielu u lavovskoj jami.

Emina ima dvanaest godina. Ona ide i u subotnju biblijsku školu u Montevideu, i čula je o kući gospođe Sonje od svoje učiteljice iz subotnje škole. Svakog tjedna gradskim autobusom putuje do Sonjine kuće. Jako uživa dolaziti u kuću gospođe Sonje i kaže: “Tamo je jako dobro i lijepo, i volim način na koji se odnose prema nama. Jako su ljubazne.”

Mnoga djeca koja su dolazila u Sonjinu kuću sada dolaze u adventističku crkvu La Vida. Vrlo su sretni i raduju se danu kad će njihova crkva La Vida imati svoju zgradu. Ti im možeš pomoći tako što ćeš priložiti svoj poseban dar trinaeste subote. Hvala ti!

Činjenice

- ◆ Montevideo je glavni grad Urugvaja. Skoro polovina stanovništva zemlje živi u tom gradu.
- ◆ Montevideo je najjužniji glavni grad u Južnoj Americi. Drugdje u svijetu su samo Canberra u Australiji i Wellington u Novom Zelandu južnije od njega.
- ◆ Urugvaj je bio prva zemlja u Južnoj Americi koja je uspostavila potpunu digitalizaciju telefonije, 1997. godine.

19. ožujka 2016.

Knjiga u prodavaonici obuće

Urugvaj

Prošle subote smo čitali o kući gospođe Sonje i upoznali se s gospođom Gracielom. Gospođa Graciela je dopustila da se djeca sastaju u njezinoj kući kad je skupina “prerasla” kuću gospođe Sonje. Ove subote ćemo saznati kako je gospođa Graciela postala adventistica sedmog dana.

Gospođa Graciela je uvijek imala u srcu posebno mjesto za Isusa. Kad je bila mala djevojčica, pa kasnije i tinejdžerka, išla je u malu pentekostalnu crkvu koja se sastajala nedjeljom u kući koja danas pripada njoj. Iako je bila sretna što je učila o Isusu i Njegovoj ljubavi prema njoj, ponekad su joj službe u crkvi bile jako dosadne i bučne, jer su ljudi proizvodili čudne zvukove, pa se Graciela osjećala vrlo neugodno.

Graciela se uskoro zaljubila u sina vlasnika te kuće, i kad su odrasli, vjenčali su se i dobili dvoje djece. Onda su njihova djeca dobila svoja djecu, tako da su postali baka i djed.

Traženje knjige

Jednoga dana je gospođa Graciela kod svoje kuće gledala neki program na televiziji koji je govorio o crkvi koja poštuje nedjelju. Propovjednik je govorio o nekoj ženi po imenu Ellen G. White. Rekao je da je ta žena napisala neke knjige koje su neistinite i da je ona bila vrlo loša osoba.

Dok je gospođa Graciela slušala kako propovjednik govori, odlučila je potražiti knjige koje je napisala Ellen G. White kako bi se sama uvjerila jesu li te knjige loše ili dobre.

Gospođa Graciela je otišla do knjižnice, ali nije mogla pronaći niti jednu knjigu koju je napisala Ellen G. White. Zatim

je otišla u knjižaru, ali ni tamo nije pronašla nijednu knjigu. Ali ona nije odustajala. Nastavila je tražiti sve dok jednog dana nije vidjela knjigu s imenom autorice Ellen G. White.

Dar od Boga

Onda se jednoga dana dogodilo nešto divno. Unuka gospođe Graciele je upravo diplomirala i bile su joj potrebne nove cipele. Tako je ona sa svojim ocem, sinom gospođe Graciele, tražila nove cipele. Pritom su naišli na knjigu koja se poklanjala. Iako sin i unuka gospođe Graciele nisu kršćani, uzeli su knjigu jer su pomislili kako će se dopasti gospođi Gracieli. Kad su joj dali tu knjigu, ona se jako obradovala! To je bila knjiga koju je napisala Ellen G. White, a nosila je naslov *Velika nada!*

Gospođa Graciela je bila uvjerena kako je ta knjiga dar od Boga, i počela ju čitati. Knjiga joj se dopala i uvidjela je da ono što je Ellen G. White pisala zapravo prati Bibliju i da je sve u njoj istinito. Bilo joj je toliko zanimljivo da je zaželjela naučiti više.

Učeći više

Gospođa Graciela je počela slušati adventistički radio Nuevo Tiempo, tako da je jednog dana čula kako govornik nudi besplatno proučavanje Biblije. Nazvala je radijsku postaju i oni su joj poslali biblijskog radnika. Gospođi Gracieli se dopalo proučavanje biblijskih tema, i nedugo zatim se odlučila krstiti.

Kad je gospođa Graciela počela dolaziti u crkvu La Tea, upoznala je gospođu Sonju. Njih dvije su postale dobre prijateljice i sada zajedno rade na poučavanju djece koja dolaze svakog tjedna u njihovu subotnju školu, o čemu smo slušali prošlog tjedna. Vaš dar trinaeste subote pomoći će adventističkoj crkvi La Tea da kupe zgradu za svoju crkvu. Hvala vam na darovima.

Činjenice

- ◆ Pokrivajući površinu od 176.215 kvadratnih kilometara, Urugvaj je malena država u Južnoj Americi.
- ◆ Omiljeno glazbalo u Urugvaju je gitara, i na popularnom tradicionalnom natjecanju koje se zove *paiada* sastaju se dva pjevača s gitarama, naizmjenice improvizirajući stihove na istu glazbu.
- ◆ Nogomet je najomiljeniji sport u Urugvaju. Prvi međunarodni susret izvan Britanije odigrao se između Urugvaja i Argentine, u Montevideu, u srpnju 1902. godine.

26. ožujka 2016.

Program trinaeste subote

Ako vaša crkva priprema program trinaeste subote za odrasle, pozovite roditelje na program i ohrabrite djecu da ponesu svoj poseban dar trinaeste subote.

Ako se vaša crkva neće pridružiti odraslima u posebnom programu, onda učinite da vam ova subota bude posebna tako što ćete pozvati nekog gosta koji će govoriti djeci o životu u nekoj od zemalja Južne Amerike. Ohrabrite govornika da ponese suvenire ili slike mjesta o kojima će govoriti. Možete iskoristiti i kviz, jer djeca uživaju reći ono što su naučila.

Podsjetite djecu da ponesu svoj dar trinaeste subote. Izbrojite novac i kažite djeci koliko ste prikupili za misiju. Pohvalite ih za darežljivost i pomozite im da shvate kako će taj dar pomoći ljudima i djeci koja žive u Južnoameričkoj diviziji.

Najavljivač: Ovog tromjesečja smo naučili mnogo toga novog i čuli smo mnoga predivna iskustva o ljudima koji žive u Brazilu, Paragvaju i Urugvaju. Te zemlje su dio Južnoameričke divizije. Djeca su nestrpljiva da kroz mali kviz podijele s vama sve što su naučila. Dok slušate djecu, preispitajte sebe koliko odgovora vi znate.

Djeco, jeste li spremni? (*Pričekajte odgovor.*) Postavit ću vam pitanja o onome što smo čitali tijekom prošlog tromjesečja, i ako mislite da znate odgovor, podignite ruku.

1. Koliko zemalja čini Južnoameričku diviziju?
(a) 9, (b) 12, ili (c) 18. *[Odgovor: (a) 9 zemalja.]*

2. Tko može navesti najmanje tri zemlje koje se nalaze u Južnoameričkoj diviziji?

[Odgovor: Bilo koje trih: Argentina, Bolivija, Brazil, Čile, Ekvador, Falklandski otoci, Paragvaj, Urugvaj i Peru.]

3. Južnoamerička divizija je jedna od najbrže rastućih divizija Kršćanske adventističke crkve. Koliko krštenih vjernika imamo u toj diviziji?

Skoro (a) 1,5 milijuna, (b) 2,3 milijuna, (c) 4,2 milijuna, (d) 5,1 milijun *[Odgovor: (b) 2,3 milijuna.]*

4. Što je učinio mali Pedrito iz Paragvaja, a što je jako naljutilo njegovog oca, pa je Pedrito morao jesti vani, ispred kuće?

[Odgovor: Pedrito se želio pomoliti i zahvaliti Bogu za hranu.]

5. Što je to Nuevo Tiempo u Urugvaju?

[Odgovor: adventistička radijska postaja u Urugvaju.]

6. Koja su dva glavna jezika koja se govore u Južnoj Americi?

[Odgovor: španjolski i portugalski.]

7. Kako se zove misionarski brod na rijeci Amazoni?

[Odgovor: Luzeiro.]

8. Šta znači Luzeiro na portugalskom jeziku?

[Odgovor: Nositelj svjetlosti.]

9. Tko su bili prvi misionari koji su plovili Luzeirom i pomagali ljudima u Amazoniji?

[Odgovor: Leo i Jessie Halliwell.]

10. U prvom štivu za ovo tromjesečje pod naslovom “Anđeli s Amazone”, što se dogodilo s dvojicom ljudi koji su pomogli da se Luzeiro ne razbije na podvodnim stijenama?

[Odgovor: Oni su nestali.]

11. Koliko je dugačka rijeka Amazona?

[Odgovor: oko 6.400 kilometara.]

12. Kako se zove adventistička akademija na koju su “dječaci iz rijeke” krenuli?

[Odgovor: Adventistička akademija za agrikulturu.]

13. Za što će u Urugvaju pomoći naš dar trinaeste subote?

[Odgovor: Pomoći će da se sagradi nova crkva i središte utjecaja kako bi ljudi mogli naučiti kako zdravije živjeti i voljeti Isusa.]

14. Za što će u Paragvaju pomoći naš dar trinaeste subote?

[Odgovor: Pomoći će da ljudi saznaju o Isusu i adventnoj poruci kroz novu crkvu u Asuncionu, i pomoći će im da nauče kako zdravo živjeti preko zgrade središta utjecaja.]

15. Za što će u Brazilu pomoći naš dar trinaeste subote?

[Odgovor: Pomoći će u dosezanju stotina ljudi koji žive uz rijeku Amazonu izgradnjom “plutajuće crkve”, a pomoći će u izgradnji crkve za učenike Adventističke akademije za agrikulturu.]

Najavljivač: Trinaesta subota je uobičajeno vrijeme kad adventisti donose svoj velikodušni novčani dar kako bi pomogli da se adventa vijest širi svijetom. Hvala vam na velikodušnosti u ime ljudi iz Amazonske prašume u Brazilu, i u ime glavnih gradova Paragvaja i Urugvaja. Budite sigurni da su vaši darovi doista pomogli. Hvala vam!

(Prilaganje dara)

Pomagala za voditelje

Za više podataka o kulturi i povijesti Brazila, Paragvaja, Urugvaja i drugih zemalja Južnoameričke divizije posjetite mjesnu knjižnicu, ili putničku agenciju, ili potražite podatke na internetu.

Adventistička misijska internetska stranica nudi dobre sadržaje koji vam mogu pomoći u predstavljanju tih zemalja. Tamo ćete moći pronaći recepte i druge zanimljivosti za ovo tromjesečje za djecu.

Dostupne su vam i video-snimke misijskih vijesti. Potražite ih od svojeg pastora ili posjetite stranicu: www.AdventistMission.org.

Cilj za vaše darove pomoći će u prikupljanju novca za svjetsku misiju. Zamolite odbor subotnje škole da naprave misijski izvještaj svake četvrte subote u tromjesečju.

Podsjetite vjernike da napredovanje donošenja Radosne vijesti svijetu ovisi o subotnjoj školi i njezinih novčanih darova, te da jedna četvrtina trinaestog dara ide izravno Južnoameričkoj diviziji. Dvanaeste subote iznesite izvještaj o darivanju za ovo tromjesečje. Ohrabrite vjernike da trinaeste subote udvostruče svoje uobičajene darove. Izbrojite novac i javno izvijestite o prikupljenom iznosu. Taj izvještaj će ohrabriti vjernike da daju još više za misiju.

Kazalo

<i>Dragi voditelju subotnje škole</i>	3
BRAZIL	
Anđeli s Amazone	5
Dječaci s rijeke (1)	8
Dječaci s rijeke (2)	10
Pozivnica	12
Moć utjecaja	15
Vjera na djelu	18
Izviđači dovode obitelj Isusu	21
PARAGVAJ	
Pedritova molitva	24
Pablove propovijedi	27
URUGVAJ	
Slijepi čovjek koji "vidi"	30
Kuća gospođe Sonje	33
Knjiga u prodavaonici obuće	36
<i>Program trinaeste subote</i>	39
<i>Pomagala za voditelje</i>	42

Misijski izazov

Ovog tromjesečja dar trinaeste subote namijenjen je Južnoameričkoj diviziji i pomoći će:

- ◆ izgradnju “plutajuće crkve” na rijekama Amazona i Solimos;
- ◆ izgradnju kapele na Transamazonskoj akademiji u Brazilu;
- ◆ osnivanje crkve u Asuncionu, Paragvaj;
- ◆ izgradnju središta utjecaja u Asuncionu, Paragvaj;
- ◆ izgradnju središta utjecaja u Montevideu, Urugvaj;
- ◆ osnivanju nove crkve u Montevideu, Urugvaj.

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com